

Tal dia com avui fa...

1 any Depèn de nosaltres
Crida de Puigdemont a mantenir la mobilització: "No ho podem fer sols." Diu que el referèndum serà "vàlid i vinculant".

10 anys Traslals al PP
L'alcalde de Madrid, Alberto Ruiz Gallardón, se sent "derrotat" per l'ala dura del PP. Líders històrics i moderats del partit critiquen Rajoy.

20 anys Violència masclista
El govern estatal impulsa un pla per castigar i evitar la violència contra les dones que inclourà tant mesures repressives com preventives.

Full de ruta

Miquel Riera

Rajoy desencadenat

Estava enfadat dilluns el president Rajoy. O potser feia teatre davant els seus i el públic espanyol, ara que els de Ciutadans sembla que li trepitgen els peus. No se sap mai, tractant-se d'algú que, tot i les evidències flagrants, encara és hora que reconegui que l'"M. Rajoy" que cobrava en negre del seu partit és ell mateix. Tant li fa, el que importa és que Rajoy va transgredir dilluns una altra norma democràtica bàsica, i ja hem perdut el compte de les que ha transgredit, amenaçant de mantenir l'article 155 si el Parlament de Catalunya escollia com a president Carles Puigdemont. Dit d'una altra manera, M. Rajoy va demostrar de nou que de democràcia poca cosa en té i que el que realment li importa a ell, al seu partit, als seus còmplices de Ciutadans i als títols socialistes a l'oposició, és que no es compleixi la voluntat popular expressada a les urnes el 21-D. Encara no han paït la derrota que ha deixat de nou l'independentisme amb majoria

Siguem realistes de veritat. Espanya no canviarà. Potser aixecaran el 155, però el control polític es mantindrà

absoluta a la cambra catalana. En qualsevol altre país veritablement democràtic, hi hauria hagut un deversall de dimissions després del daltabaix electoral popular, però ja se sap que Espanya continua sent diferent, com en l'eslògan turístic franquista, i franquista, que tanta fortuna va fer. Perquè en qualsevol altra democràcia com cal tampoc hi hauria presoners polítics, ni els alts tribunals intervindrien com ho fan a Espanya, per modificar la voluntat popular expressada a les urnes.

Siguem realistes de veritat. Espanya no faria marxa enrere ni que l'independentisme tragués una gran majoria. Potser formalment, un cop hi hagi governat el president, que n'hi haurà, no en tingueu cap dubte, aixecaran el 155, però el control econòmic es mantindrà i, naturalment, el control polític a base de recórrer al Constitucional qualsevol iniciativa que aprovin el govern o el Parlament. Venen temps complicats, però tenim una república proclamada i ara toca fer camí per fer-la efectiva. Com va dir el president Carles Puigdemont: "Paciència, perspectiva i perseverança." No tenim, no ens han deixat, cap més alternativa. Ni un pas enrere.

Tribuna

Jordi Llavina. Escriptor

'Da carmina pueris'

El poeta Miquel Àngel Llauger ens acaba de donar un llibre molt bell, enriquit amb gravats i dibuixos de Carles Moll, que du per títol *Volent quan volen* (Editorial Arrela). En realitat, es tracta d'un àlbum de tapa dura: una autèntica delícia! Llegint aquests versos tan ben dits, "per a nins de totes les edats", com ha confessat el mateix autor, penso com és d'important *entrenar* els nens en la lectura de poesia. Entrenar-los, sí, ja ho dic bé: la sensibilitat, el bon gust, la destresa lingüística, les habilitats memorístiques, la capacitat per relacionar coses (l'analogia és el fonament de la poesia)... tot això –tant de guany!– s'adquireix llegint, i llegint, principalment, bona poesia. ¿Per què l'hem convertida, doncs, en la *parenta pobra* –que diria en Tomeu Fiol– de l'ensenyament i de la vida? D'altra banda, no és gens estrany que un poeta tan competent com Llauger practiqui, una vegada i una altra, la poesia per a nins i nines: s'ha educat, sobretot, en la tradició angloamericana, que té una altra manera de tractar –si se'm permet la incorrecció– nens, animals i plantes (els poetes d'aquestes amplíssimes latituds en solen parlar sempre, i amb devoció, de tots tres!).

Walter de la Mare o T.S. Eliot, posem per cas, van atribuir el mateix valor a la seva poesia per a la mainada que a la poesia pròpia per als adults. *Peacock Pie* o *Old Possum's Book of Practical Cats*, en el supòsit que siguin poesia per a nens, són llibres que tenen molt de valor, i que disputen a la poesia seriosa d'aquests mateixos autors un trosset no pas petit de tron!

JO RECOMANARIA ALLECTOR no habituat al llenguatge poètic que obri aquest *Volent*

“No és gens estrany que un poeta tan competent com Llauger practiqui la poesia per a nins i nines

quan volen i es deixi seduir per uns versos que, rere un aspecte de candidesa, diuen coses molt fondes. Per exemple, a *Batalla campal* trobem un general de per riure: "La meva escopeta, / en lloc de matar, / escup cucurutxos / d'aquells de gelat." Quina manera més bona d'introduir l'assumpte de la pau i el pacifisme entre els més joves! Fixem-nos ara en *La planta d'en Tomeu*, versió lírica d'un conte d'una escriptora argentina. Com que els quaderns són cars, un marrec decideix colgar-ne un en la terra d'un cossioll per mirar si en creix una planta que en faci fruitar: "Són d'aquells de tapes fortes / i de fulls de cotó fluix / i que fan venir escriguera / i ganes de fer un dibuix." Aquí el mestre podria tractar amb els alumnes la fantasia descordada i la creativitat. Reparem en *Un nín cec*, aquell que "tocant la cara / dels seus amics / sap dir si estan alegres / o si estan trists". El poema aborda la mar de bé la qüestió de la diferència. Tema que també tracta *Frankenstein*, juntament amb el de la comprensió i la pietat dels més menuts: "Guard una joia, saps quina? / Aquell record tan llunyà / de trobar-me amb una nina / que no es va posar a plorar."

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Sense paraules

■ Des de l'1 d'octubre ha canviat una part molt important de la meua vida. Manquen paraules per expressar els sentiments que des d'aleshores he anat sentint i que van lligats a l'aixafament global que han produït les mesures violentes i prepotents del govern espanyol contra Catalunya. Manquen paraules... Sí, però no per això puc rendir-me i deixar d'aspirar al millor per al meu país i per a la seva gent.

JOSEP MITJANS i ROS
Barcelona

De majories i empats tècnics

■ El MHP Mas deia fa uns dies que no hi havia majoria per imposar la solució independentista. És una observació xocant, que el bloc del 155 també ha esgrimit, però posem que sí, que una decisió tan rellevant necessitaria una

majoria mínimament folgada en un referèndum. Posem per un instant que aquest referèndum no s'ha fet ni s'ha intentat impedir. Que tenir 70 escons en unes eleccions convocades per guanyar-les no és suficient. Però qui accepti aquest argument vindrà amb mi que llavors tampoc pot esperar imposar la unió tal com es proposa des dels partits mal anomenats constitucionalistes, i necessita urgentment una proposta que pugui acceptar gran part tant del bloc del 155, com dels equidistants i de l'independentisme. Mentre això no succeeixi, i no hi ha cap element que permeti pensar que succeirà, davant de les dues opcions que hi ha avui es tria la majoritària, per ajustada que sigui. Només faltaria que a sobre s'imposés la minoritària perquè la majoritària no és prou gran.

DANIEL VIVES I CASALS
Barcelona

Estalvi d'aigua a la llar

■ Amb uns pantans en hores baixes per estrès hídric i amb unes expectatives de poder-los omplir poc optimistes, ha arribat l'hora d'evitar un malbaratament d'aigua que té clars efectes adversos tant en l'aspecte mediambiental com en l'econòmic.

Incentivar sistemes de reaprofitament d'aigües grises per donar-los una vida renovada reconvertint-les en negres (és a dir, reutilitzar per exemple l'aigua de la dutxa per tal que pugui dur a terme una última gran missió d'arrossegament en el sanitari abans de desembocar al clavegueram) seria, al meu entendre, una solució òptima per poder assolir en el futur un notable estalvi en el consum d'aigua sense perdre qualitat de vida.

Hi ha, no obstant això, al-

tres petits gestos quotidians que ens poden permetre reduir fàcilment i sense esforç el consum d'aigua a les nostres llars. Un bon exemple seria reconduir dins d'una galleda aquella aigua freda que la majoria deixa escapar impol-luta pel desaigüe en espera que n'arribi d'altra a una temperatura tropical que permeti que la dutxa sigui un plaer i no pas un suplici. Aquesta aigua es pot tornar a utilitzar tant per a la descàrrega del sanitari com per a altres usos domèstics. L'aigua de rentar fruites o vegetals pot tenir també una segona vida dins la llar per al reg de plantes, per posar un exemple.

Fa temps que he implementat, entre d'altres, aquests dos senzills sistemes d'estalvi, i la veritat és que el consum a casa ha baixat de manera notable, motiu pel qual crec oportú informar-ne.

MARTÍ GASSIOT
Barcelona